

بهارستان در خاک و خون

امروز در خبرهای حکومتی آمده است که خامنه ای در جمعی از مفت خوران حکومتی اعلام داشته است که حتی یک قدم عقب نشینی نخواهد کرد و سفت و سخت اجرای «قانون» را اعمال خواهد کرد. مسئولین سرکوبگران نیز اعلام کرده اند که «آنچنان با تظاهرات های «آشوب طلبان» برخورد می کنیم که برای همه درس عبرت شود.»

گزارشگر «ندانیوز» از بهارستان گزارش می دهد که علیرغم این تهدیدات و چنگ و دندان نشان دادن ها، از ساعت 4 بعدازظهر جمعی در میدان بهارستان، برای اعتراض در مقابل مجلس، شکل گرفت که به سرعت بر تعداد شرکت کنندگان افزوده شد. شاهدان عینی جمعیت را ده ها هزار نفر تخمین زده و محیط آن را از عشرت آباد تا میدان فردوسی و مخبرالدوله گزارش کرده اند. درگیری های نیروهای سرکوبگر با مردم، در آغاز با باطوم بود، اما با اضافه شدن جمعیت، بخصوص در شمال بهارستان، یگان ویژه ای ها به پرتاب نارنجک های گاز اشک آور روی آوردند. اما کثرت جمعیت به حدی بود که این اقدام تأثیری در پراکنده کردن مردم نداشت. یگان های ویژه در حدود ساعت 6 و 30 دقیقه، دست به شلیک هوایی و سپس تیراندازی مستقیم زدند. خبرها حکایت از شهید شدن عده ای و مجروحیت تعداد زیادی از مردم دارد. فیلم های ویدیویی که امشب از این واقعه، بر روی سایت های خبری نمایش داده شد، نشان می دهد که علاوه بر شلیک مستقیم نیروهای یگان ویژه، تک تیراندازانی هم از بالای ساختمان ها به معترضین شلیک کرده و با هر تیر، یکی از مردم شجاع را به خاک می انداختند. آمار تعداد کشته شدگان هنوز به دست ما نرسیده است.

در نقاط دیگر تهران

یکی از حاضرین در تماس تلفنی با «ندا نیوز» بیان کرد که عمده ترین تمرکز نیروهای زبده سرکوبگران در مقابل مجلس و مناطق شمالی میدان بهارستان مستقر شده بودند و در کوچه های فرعی و نقاط دورتر از این مرکز، برخورد با معترضین را به دوش سربازان نیروهای انتظامی و نوجوانان بسیجی قرار داده بودند. مردم نیز با ایشان بسیار ملایم و با شوخ تبعی برخورد کرده و در مقابل تهدیدها، ایشان را به «ترک خدمت» و «سر عقل آمدن» دعوت می کردند.

همچنین از صادقیه گزارش داده می شود که با گردهمایی هزاران نفر معترض به حکومت کودتا و نظام دیکتاتوری، میدان صادقیه و خیابان های مشرف بر آن مملو از جمعیت شده که با شعارهای «احمدی خیانت می کند، رهبر حمایت می کند»، «بسیج جنایت می کند، رهبر حمایت می کند» و «مرگ بر دیکتاتور» به خیابان آمده بودند. پس از گذشت ساعتی، نیروهای سرکوبگر که عمدتاً از نیروهای بسیج و لباس شخصی بودند با حمله به این تجمع سعی در متفرق کردن جمعی می کنند. طبق گزارشات تا این ساعت (7:30 دقیقه بعازظهر) درگیری ها ادامه دارد.

همچنین خبرهای مشابهی از چند نقطه ی دیگر تهران، از جمله میدان توپخانه و نواب گزارش شده است.

اعتصاب عمومی یکپارچه در سقز

از صبح امروز ساعت 10 صبح در شهر سقز در اعتراض به سرکوبگری و برخوردهای خونین حکومت با معترضین تمامی مغازه بسته شده و شهر بصورت یکپارچه در اعتصاب به سر می برد.

انتقال اجساد 38 شهید راه آزادی با وانت به نقطه نامعلوم

بنابه خبر دریافتی در تهران روز دوشنبه اول تیرماه 38 نفر از تظاهرکنندگان که همگی مورد اصابت گلوله قرار گرفته بودند به بیمارستانی در خیابان ستارخان منتقل میشوند. بسیاری از مجروحین دوتا چند گلوله خورده بودند و محل اصابت گلوله ها بسیار به هم نزدیک بوده است. کلیه کارکنان و پرستاران نسبت به این حجم و حشیرگی حکومت نسبت به مردم به خشم آمده و به بیرون آمده و اعتراض میکنند. صبح روز سه شنبه دوم تیرماه تمامی جنازه ها را به زور از بیمارستان تحویل گرفته و آنها را با وانت به محل نامعلومی منتقل میکنند.

تهدیدهای حکومتی و پاسخ های مردمی

خبرهای رسیده بر این حقیقت که دار و دسته کودتاچی بر روی فرسودگی نیروهای مردمی حساب باز کرده است، مهر تایید می گذارد. خامنه ای در میان جمعی از هوادارانش بر اصل عدم سازش پافشاری کرد و گفت: «دولت و ملت ایران در مقابل زور کوتاه نمی آید و قوانین خود را زیر پا نمی گذارد!» مشخص است که منظور خامنه ای از «ملت ایران» افرادی چون عسگر اولادی و بادامچیان مرتجع است که در آن جلسه حضور داشتند، و از «قانونی» صحبت می کند که به هر اقدام غیرقانونی و جنایتکارانه او، از جمله قتل عام مردم بی سلاح در خیابان ها، زیر عنوان «حکم حکومتی» و «ولایت مطلقه» مشروعیت می بخشد. همچنین مسئولان ارگان های سرکوبگر نظام نیز دوباره مردم را تهدید به سرکوب و قتل و عام بیشتر کردند. آنها گفتند: «آنچنان با تظاهر کنندگان "آشوبگر" برخورد خواهند کرد که درس عبرتی برای همه شود.» انگار که تا به حال مشغول نوازش ما بوده اند.

آنچه در درگیری های امروز نظر مردم را به خود جلب کرد، گزینش نیروهای حکومتی در نقاط مختلف درگیری بود. در مقابل مجلس و نقاط تمرکز درگیری ها، این نیروهای یگان ویژه و لباس شخصی های سن بالا و قلچماق و آموزش دیده قرار داشتند. که اتفاقاً در همانجا بود که در مقابل نیروهای مردمی کم آوردند و برای انجام مأموریت خود، یعنی تفرق جمعیت معترض، مجبور به گشودن آتش و کشتار مردم شدند. گو اینکه این اقدام نیز به علت کثرت جمعیت و روحیه مبارزه جویانه ی مردم، تأثیر بلافاصله ای نگذاشت و جمعیت یک چهارراه بالاتر دوباره صفوف خود را منسجم کرده و آماده مقابله گشتند.

اما وقتی که از این مرکز درگیری کمی فاصله می گرفتی متوجه دگرگونی در ترکیب نیروها می شدی. بطوریکه در خیابان های فرعی و کوچه های سپهسالار، و یا از دیگر جهات، یعنی مخبرالدوله و یا میدان فردوسی و چهار راه ولیعصر، با نیروهای عادی انتظامی و بچه بسیجی ها و سرباز وظیفه ها روبرو می شدی. همچنین، از میدان صادقیه که مرکز تجمع چند هزار نفره ی دیگر بود، گزارش شده که نیروهای مهاجم حکومتی، اگر چه از لحاظ وسایل سرکوب مجهز بوه اند، اما از نیروهای زبده یگان ویژه ای های مشکی پوش و لباس شخصی ها قلچماق خبری نبود.

کمبود نیروهای سرکوبگر زمانی برجسته می شود که شاهدان عینی از نزدیکی خیابان سعدی گزارش دادند که تعداد زیادی مینی بوس و اتوبوس، پر از نیروهای انتظامی از شهرهای اطراف، مثل شهر ری و کن و جنت آباد و ... در ترافیک گیر کرده بودند و از آنجاییکه نیاز به این نیروها ضروری بود، در همانجا تخلیه شدند و از همان نقطه در مسیر میان بهارستان، شروع به ضرب و شتم مردم نمودند. پس از دریافت این خبر، نویسنده با آشنایان خود در آن مناطق تماس گرفت و تقریباً تمامی گزارشات حاکی از نبودن نیروهای انتظامی در سطح منطقه داشت. دوستانی از کرج هم نبود نیروهای انتظامی را در سطح شهر را تأیید نمودند.